

[Sigsgaard.]

overgrænse, at der ikke er nogen, der sætter spørgsmålstegn ved det. Hvis man virkelig var interesseret i at komme boligmangelen til livs, ville man simpelt hen sige til bolig-selskaberne: byg alt, hvad I kan, vi skal nok støtte. Men i stedet for slås regeringen altså heroisk for det private byggeri på de boligsøgendes bekostning. Jeg understreger endnu en gang, at det almennyttige byggeri alene i Stockholm, som jo er på størrelse med København, er større end det tilsvarende byggeri i hele Danmark.

Ejerlejlighederne er et andet hovedpunkt. Lov om ejerlejligheder har givet anledning til en lang række skandaler. Den har gjort det sværere for mindrebemidlede at få lejlighed. Den har givet ejerne flere pressionsmuligheder over for lejerne, og den har givet en række spekulanter milliongevinster. VS er imod ejerlejligheder og ganske særlig i den bestående boligmasse.

Boligministerens forslag om en begrænsning i adgangen til at lave ejerlejligheder er jo blevet en del forbedret i udvalget, og vi kan stemme for disse forbedringer, men jeg peger igen på, at ikke kun manglende wc og manglende bad osv., men også manglende udenomsfaciliteter bør kunne danne grundlag for afvisning af ønsker om opdeling i ejerlejligheder. Ændringsforslaget under nr. 11 om prisfastsættelsen for ejerlejligheder kan vi tilslutte os, selv om vi gerne havde set præcise grænser for prisafvigelser i forhold til den offentlige vurderingssum. Jeg skal henvise til mine bemærkninger om det ved første behandling.

Ved samme første behandling bad jeg ministeren om at foretage en undersøgelse af, hvordan udviklingen egentlig er på ejerlejlighedsområdet. Min opfattelse er, at der foregår langt værre ting, end folketinget er vidende om. Jeg bad om, at undersøgelsen måtte blive foretaget før den endelige vedtagelse af de lovforslag, vi nu har til anden behandling, og boligministeren lovede at diskutere dette ønske med boligudvalget. Jeg spørger derfor: er en sådan diskussion med udvalget foregået, og da med hvilket resultat? Der har ikke været antydning af det fra de foregående ordføreres side. Hvis der ingenting er sket, har ministeren ikke holdt sit løfte, og partierne har ikke givet lovforslagene en forsvarlig behandling i ud-

valget, til trods for de mange måneder man har brugt. Jeg går ud fra, at udvalget så inden tredje behandling vil tage stilling til en sådan undersøgelse.

Jeg synes, det er en særdeles rimelig ting at bede om at få at vide, hvad det egentlig er, man har med at gøre. Hvad foregår der egentlig på dette ejerlejlighedsområde? Jeg har efter første behandling i sin tid fået bekræftet, at Københavns kommune, hvor problemet vel er værst, var villig til at medvirke i en sådan undersøgelse, og derfor undrer det mig, at man ikke har fået den sat i gang. Jeg gør opmærksom på, at allerede af den grund, at man altså ikke har undersøgt det problem, man behandler, ordentligt, kan vi ikke stemme for lovforslaget om ændring i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Måske i erkendelse af, at der ikke er politisk vilje til at løse saneringsproblemet — det skal jeg vende tilbage til — har boligministeren foreslået oprettelse af moderniseringsnævn, tilsyneladende ud fra et ønske om at sætte fart i moderniseringerne. VS er imod disse moderniseringsnævn. Jeg foreslog i stedet ved første behandling, at huslejenævnene blev suppleret med yderligere et par byplan- og bygningsagkyndige medlemmer; så ville der ikke have været brug for disse moderniseringsnævn.

Man skal være opmærksom på, at omfattende moderniseringer af dårlige boliger vil gøre saneringen dyrere og også nemt vil forsinke saneringen. Under alle omstændigheder burde det være en betingelse, at en modernisering indgår i en godkendt byfornyelsesplan for hele det pågældende byområde, sådan at ikke bare enkeltboliger, men også deres omgivelser blev forbedret. Videre burde det være en forudsætning, at et overvældende flertal af de berørte lejere på forhånd godkendte moderniseringen. For det er jo sådan, at moderniseringerne ikke altid er i lejernes interesse, men derimod altid i hvert fald er i ejernes interesse. Jeg synes, det var meget betegnende, at den radikale ordfører her kunne anvende udtrykket, jeg tror, det var „moderniseringsofrene“. Den slags ting er der ikke taget højde for under udvalgsbehandlingen, og også af den grund kan vi altså ikke stemme for dette lovforslag.

Hr. Arne Larsens ændringsforslag under nr. 2 om moderniseringer er en afgjort for-